

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Julius 12.

28. szám.

Vitéz Machabeusok.

Ki hitte volna, hogy a hajdanában olyan dicső és harcias zsidó nemzettség hadi erényei még máig sem vesztek ki, hanem időközönként felpezsdül az epigon utódok között is egyikben-másikban a hadverő Machabeusok vére? Bizon ismervén zsidó polgártársaink mai nemzedékét, illet nem igen lennének hajlandók elhinni, annyival kevésbé, mert bár rendkívüli élelmességükkel egyik életpályát a másik után foglalják le a maguk részére, az olyan pályákon, melyek némi veszedelemmel vannak összekötve, melyeken testi épségüket vagy éppen életüket kellene kockáztatniok, csak fehér holló képen lehet egyet-egyet felfedezni s ez is talán maga sem tudja hogy mikép került oda. Ők a csendes, de biztos foglalkozás emberei s nem barátai a zajos sikereknek.

Annál csodálatosabb, hogy most egyszerre, egy és ugyanazon a helyen több olyan harcias zsidó polgártárs is akadt, kik készek voltak még a fegyveres erővel is szembeszállani, csak hogy egy kis erdei lopás következményei elől meneküljenek.

Igy értesít legalább erről Mészáros Tamás tisztelt kartársunk, báró Perényi Zsigmond erdésze.

De engedjük át a szót magának a hradónak, ki az esetet a következőkép írja le:

»Folyó hó 3 án, hajnali 3 órakor a méltóságos báró Perényi Zsigmond ur tulajdonát képező s a nagyszöllősi (Ugocsa megyei) határban fekvő Sötárka nevű erdő rész mellett Husztra vezető országuton történt az alábbi eset:

A fentirt területen és időben Kraly Péter uradalmi felesketett erdőőr tetten érte Hansli Móric zsidó fuvarost, midőn az a ligetben levő fürendeket az uton álló szekereére hordta ki, mire őt a lopás abbahagyására és zálogadásra szólította fel. A felszólításnak nem volt eredménye, mert ugy a fuvaros, valamint Róth Menyhért és még egy másik zsidó cipész, kiket a viski országos vásárról hozott, felkaptak a szekérre és menekülni igyekeztek. Miután az erdőőr az illetőket nem ismerte, feltartóztatásuk végett utánuk iramodott s mintegy 400—500 lépésre versenyt futott velük, miközben ugy a fuvaros, mint Róth Menyhért az alig 5 meter széles uton sátorrudakkal folyton feléje csapkodtak, ez azonban abban a reményben, hogy az erdészlaknál az erdész segítségével mégis csak föltartóztathatja őket, bár alig lehetett kilátása arra, hogy odáig a versenyfutást kibírja. Ereje valóban csakhamar lankadni kezdett s ezért a legnagyobb erőfeszítéssel előrerohanva, a lovak elé ugrott s mig fegyverét bal hóna alá szorította, jobb kezével megragadta az egyik ló zabláját s vasmarkával a járművet — dacára az erős lejtnek — megállította.

Ezt látva, a fuvaros és Róth cipész újból neki estek a sátorfákkal s utóbbi hatalmas csapást

mért az erdőőr arcára, mellyel neki erős zuzódást okozott, de vesztére, mert ütlege az erdőőr arcáról lecsuszván, a fegyver egyik ravaszára esett s a megfelelő cső elsülvén, a töltés 4 lépésnyi távolságról jobb felső karjába furódott, mire a sátorfa rögtön kiesett kezéből s a kocsin ülők jajgatás közt menekültek haza Nagy-Szőllőse.

Az erdőőr az elejtett sátorfát magához véve, nyomban az erdészlakba ment s ott elbeszélve főnökének az esetet, ezzel együtt a másfélóra járásnyira fekvő Nagy-Szőllősere hatatott, hogy ott az esetet az illetékes hatóságnál bejelentsék s miután utközben az esetből kifolyólag kiküldött csendőrségi járőrrel találkoztak, melynek az esetet elmondva, a további utat ezzel együtt tették meg, miután előbb a helyszíni szemlét megejtették. A városba érve, a csendőrség kiegészítvén a vizsgálatot, az erdőőrt átadta a kir. járásbiróságnak, mely őt a kir. törvényszék intézkedéseig előleges vizsgálati fogásba helyezte.

Róth Menyhértet súlyos sebével a nagyszőlősi kórházba szállították, hol azután — félve a a vérmérgezés bekövetkeztétől — karját levágták s most ott a nagy vérvesztés következtében nehéz betegen fekszik.

Tudósítónk még megjegyzi, hogy azon a vidéken a zsidó fuvarosok (mert másféle nincs is) annyira rákaptak az utmentén való lopásokra, hogy a felügyelő személyzet csak a legnagyobb

erőfeszítéssel képes velük szemben a jogos tulajdont megóvni, annyival inkább, mert kint a szabadban semmiféle törvényt sem akarnak ismerni s így időszerű lenne nagy elszaporodottságuk mellett ellenük kivételes rendszabályokat alkalmazni.

Eddig terjed az érdekes tudósítás, melyet köszönettel vettünk, valamint azt az ígéretet is, hogy az ügy fejleményeit tudósító ur szives lesz lapunkkal közölni.

Maga a fülopás ténye annyira mindennapi, hogy annak már alig szokás bármely jelentőséget tulajdonítani s lehet, hogy eltekintve az abból kifolyólag megesett fegyverhasználatról, magunk sem tulajdonítottunk volna annak nagyobb jelentőséget, de ennél az esetről olyan rendkívüli dologgal találkozunk, mely valóban figyelmet érdemel.

A rendkívüliséget abban találjuk, hogy a tolvajok és a közbiztonsági közegnek ellenszegülők zsidók voltak.

Eddig ugyanis csak ahhoz voltunk szokva, hogy az erdei károkat, nevezetesen a falopást, tilos legeltetést s más hasonló üzemeket a legalsóbb s a műveltség legalacsonyabb fokán álló népréteghez tartozók követték el, talán inkább tudatlanságból, mintsem gonosz hajlamaiknak engedve, a mostani esetről pedig azt látjuk, hogy már a műveltség magasabb fokán állók is ráadják fejüket az erdei kihágásokra, sőt nem elégedvén meg még a kisebb bűn elkövetésével sem, felébred harcias kedvük s ellene szegülnek

Emlékeim a szegedi várból.

Irta: Edvi Illés Károly dr.
A »Budapesti Hírlap« jubiláris számából.
(Folytatás és vége.)

A pestmegyei törvényszék mind sűrűbben lejárt Szegedre, de egyelőre csak a vallomások hitelesítése vegett. Érdemleges tárgyalásait csak az 1871. évben kezdhette meg. Ekkor került sorra, néhány önálló bűnügy letárgyalása után, a kecskemeti nagy büntető pör. Írásbeli pör volt ez is, mint abban az időben minden büntető pör. De ebben az egy monstre-pörben száznál több rablás, gyilkosság és lopás volt egyesítve s néhány száz vádlott szerepelt. Ezek közt Bajdor János mellett a macskaszívós-

ságu Muzslai Garmati János s az oroszán sörényéhez hasonló bozontos haju Tükör Gubica József voltak a legfeltűnőbbek.

Ebben a pörben azonban már nem mondhatott ítéletet a pestmegyei törvényszék, mert a pörbeszéd leírása még nem volt befejezve akkor, mikor az 1872. év elején a megyei bíróságokat a királyi bíróságok, a szegedi várbán működött pestmegyei törvényszéket és tiszti ügyészséget az ugyanoda kiküldött aradi királyi törvényszék váltották föl. Én, mint szolnoki királyi ügyész, megmaradtam az ügyészség vezetőjéül.

Az új bíróság új szellemet is hozott magával. Az írásbeliséget a szóbeliség váltotta föl és pedig egyelőre a nélkül, hogy erre törvény vagy rendelet följogosította volna a bíróságot. A fölszaporodott pörök nagy száma s az ebből folyó szükség idézték elő a változást. De ez a változás oly életképesnek bizonyult, hogy rövid idő múlva az ország minden büntető bíróságánál szóbeli végtárgyalásokat tartottak.

Az új rendszer lehetővé tette az ügyek gyors

annak, ki őket az igazságszolgáltatás kezére akarja juttatni.

Természetes, hogy most a sérült Róth Menyhért hitsorsosainak nem lesz sürgősebb teendőjük, mint megkondítani a nagy harangot s bizonyítani azt, hogy Róth sérülése jogtalanul történt s hogy a kötelességét teljesítő erdőőr büntetendő cselekményt követett el, mert ez már nálunk úgy szokott történni, mi azonban, kik ismerjük igazságszolgáltatásunk tiszta voltát, meg vagyunk győződve arról, hogy a bíróság ebben az esetben is meg fogja találni a tiszta igazságot s visszaadva az ártatlanul szenvedő erdőőr szabadságát, a törvény sujtó kezét az igazi bűnösökre: a fű ellopójára és a lopásban segítő társára fogja nehezíteni.

Olyan helyen, hol a fuvarosok lopásai és károsításai napirendben vannak, a jogrend megóvása végett a törvény teljes szigorát kell a bűnösökkel éreztetni, mert a helyzet javulása csak így várható.

A vadászterület szakszerű kezelése.

Vadászterületünket szakavatottan, jól kezelni, a legfontosabb, de egyszersmind a legnehezebb teendők egyike és nem nehezebb igazi vadásznak az, ki, legyen máskülönben a vadászatokon bármily használható is, a vadászterületét rendben tartani,

lebonyolítását. A nyilvános tárgyalások ugyszólván napról-napra szakadatlan folytonosságban követték egymást. Olyan volt ez a delegált bíróság, mint aratás után a cséplőgép, a melybe szünet nélkül rakják a kéréket.

A nagy bűnbandák egymás után kerültek sorra. A kecskeméti követte a bácskai, a szabakai, a szegedi, a csanádi és az aradi bűnbandák tárgyalása. Volt egy speciális zsidóbanda is, mely az ország legkülönbözőbb részein követte el rablásait és furfangos csalásait. A rablóbanda vezére a lángvörös haju Klein Herman, a csalószövetkezet feje az alamuszi Pollacsek Ignác volt.

De voltak nők is a vádlottak között. A rabók szeretői nem ritkán bűntársaik is voltak. A szabadkai Turesányi Illés minden rablásában részt vett kedvese is; a szegedi banda ékessége pedig a szépségéről híres Sipka Tera volt. Ennek Szarka Malyi komiszáriussal volt szorosabb viszonya. Mindketten bekerültek a szegedi várba s mindkettőjüket szárnyára vett a híres komiszáriusról akkor szerte énekelt dal:

vadjaikat óvni, gondozni nem képes, nem tudja vadászatait simán, ügyesen, gépszerűen vezetni.

Hosszu praxis, tapasztalatok és szaktudás szükséges hozzá, hogy a vadászterületével és vadjaival bánni tudjon. Az a vadonutaj zöldkabátos, sárga gamásli városi nimród, ki naponta kijár és kitűnő lövő lehet, nem ért hozzá. Ahová felállítják, ott szépen meglövi a maga részét. de ezzel aztán az ő multságának is vége, más egyéb nem érdekli egy cseppet sem. Pedig hát a vadász tiz parancsolata nem abból áll, hogy csak is pusztítsuk, öljük a vadat, hanem: „... az legyen a vadász nemes törekvése, hogy a vadat óvja, kimélje és védje...“!

Vadászterületünkön ezen szép mondásnak érvényt szerezni, szerinte cselekedni, ez az, a mi a vadászatot a férfias sportok legnemesebbikévé teszi, az örökké szép természet titkainak, csodáinak megfigyelésére, kutatására fogékonnyá teszi lelkünket és ezt hasztalan magyarázzuk a „Sonntagsjäger“-nek, ő nem tudja megérteni a természet beszédét...

A következőkben néhány utasítással és tanácsal akarok szolgálni azon nimródoknak, kik még tapasztalatok híján vannak, de adnak valami arra, ha korrekt, igazi vadászoknak tartják őket és vadászterületük szakszerűen van kezelve. Az első fődolog, hogy a tulajdonos teljesen és alaposan ismerje egész vadászterületét. Tudja pontosan, hol vezetnek utak, hol van szakadék, völgyelés, árok vagy patak és különösen tisztában legyen a határokkal, merre vannak, meddig terjednek. Ez utóbbiak biztos és tökéletes ismerete nemcsak azért szükséges, hogy a szomszédok — esetleg kevésbé lelkiismeretes vadászok — kényük, kedvük szerint ne vadászhassanak a határszéleken, hanem hogy magunk is tudjuk mindig, meddig szabad vadásznunk és a sebzett vadat üldöznünk. A hajtóvadászatoknál is tekintetbe kell venni a határokat és a hajtásokat úgy irányítjuk, hogy a sebzett és menekülő vadak lehetőleg

Piros selyemkendő a zsebében,
Sipka Tera az ölében.

De nem folytatom tovább a részletezést. Mert ha az egyes bandák feltűnőbb alakjaival visszaidézett emlékeimet mind papírra akarnám vetni: könyvet kellene írnom. Most röviden még csak arról számolok be, hogy miként ért véget a szegedi várban lefolyt nagy rablóírtás.

A vizsgálatok szálai mind messzebb ágazván s immár oly rétegekbe is jutván, a melyeket felsőbb körökben nem kívántak megbolygatni: az 1873. év elején mindenfelé fölhangzott a jelszó, hogy meg kell szüntetni a királyi biztosságot s a delegált bíróság működéseit. Küiönös alkalmul szolgált erre egy feltűnést keltett letartóztatás és vizsgálat.

A királyi biztosság váratlanul letartóztatta a dús-gazdag szivaci postamertert, a ki mellékesen marhakereskedéssel is foglalkozott s a kinek vágóhidja is volt. A bácskai banda több tagjának vallomásából kitűnt, hogy a rablott és lopott jószág egyrésze

saját területünkön maradjanak és a következő hajtásba kerüljenek.

Elkerülhetetlenül szükséges a terepviszonyok ismerete is. Tudnunk kell, hogyan és honnét lehet területünk egyes pontjait leggyorsabban és legkönnyebben megközelíteni, hol vannak tisztások, vagy sűrű bokrosok, hol vannak váltók, hol lehet zajtalanul megközelíteni a vadat. A hajtások felállításánál, főleg ha nagy vadra vadászunk, figyelemmel kell lenni a szél irányára is, hogy a hajtóvonal mindig széllal haladjon. Mivel pedig a szélirány egyes vidékeken rendszeren ugyanaz szokott lenni, már a hajtások rendezése és felállítása előtt számolni kell ezen körülménnyel és aszerint rendezni a vadászatot.

A két első feltétel arra szolgál, hogy feladatunk harmadik részét, vadállományunk óvását, védelmét annál biztosabban és sikeresebben eszközölhessük. Fontos ez, igen fontos, mert ezen nyugszik vadállományunk sorsa, szaporodása, jóléte, fennmaradása, vagy ezek ellenkezője, ha elmulasztjuk teendőinket, vagy csak következtelenül, pontatlanul teljesítjük azokat.

Két és négylábu ellenséggel van dolgunk és mondhatom, hogy az előbbi a veszedelmesebb. Tagadhatatlan, hogy a duvad, különösen ha elszaporodik, nem csekély károkat okoz a vadállományban, de a vadorzó galád üzelmei még sokkal többet! És aztán a duvadak ellenében manapság már annyi célra vezető eszköz áll rendelkezésünkre, hogy jóformán csak rajtuk mulik, ha még nem bírjuk őket elpusztítani. Az orvvadászok vakmerő ravaszágával szemben azonban csak úgy lehet zöldágra jutni, ha túljárunk az eszközön, mihez körültekintés, óvatosság és mindenek előtt éles, jó szem szükséges.

Az orvvadászok többnyire a vadászterületen lévő falu vagy faluk parasztjai közül kerülnek, még pedig azon kétes existenciák adják rá a fejüket, kiknek

birtokuk nincs, dolgozni lusták és a „mindennapi“-hoz lehetőleg könnyen akarnak hozzájutni. És ott, ahol a vadorzást már régebben kényelmes keresetforrásnak tekintik, rendszeren hirre tesz szert egy-egy szerencsés falubeli paraszt és így a legveszedelmesebb, legvakmerőbb orvvadászt majd mindig ismerik, csak hogy tetten érni nem bírják. Az ilyen szerencsefi persze roppant imponál a többieknek, nagy pártja van, egész orvvadász-bandát szervez, az egész falu népét kezében tartja, senki rávallani, őt feladni nem meri és a vadász sőt maguk a hatósági közegek is igen sokszor teljesen tehetetlenek vele szemben. Még sem szabad azonban engedni, hanem minden kínálkozó módot felhasználva törekednünk kell gaz üzelmeiket megakadályozni. Meg kell próbálni nagyobb pénzösszeg kitűzését jutalmul annak, ki vadorzást felfedez, úgy, hogy a tettest törvény elé lehet állítani. Kezdetben ugyan nem sokra jutunk, mert az összetartás az ilyen kompániában félig kölcsönös félelem, félig kényszerűségből nagy és nem igen hajlandó egyik sem többi társait felfedezni. Pedig ha csak egyikre is sikerül rábizonyítani a vadorzást, alapos vizsgálat és körültekintő eljárás mellett legtöbbször a bűntársakra is rá lehet nyomozni. Ez esetben a vadász jó hosszú időre megszabadul hivatlan „kollégáitól“, mivel a vadorzásért kiszabott büntetések súlyosak. A legszigorubbán kell eljárni azon egyénnel szemben, ki az orrgazda szerepére vállalkozott és a lelőtt, vagy elfogott vadakat értékesíti. Amellett, hogy az orvvadászt vakmerő vállalkozásainál majd mindig veszély fenyegeti, ennek semmi gondja, baja nincs és a legzsirosabb jövedelem ezen mesterségből mégis az ő markát üti. Legtöbbször a falubeli korcsmáros az értékesítője az orzott vadnak, gyanus körülmények között tehát ennél a házkutatás meglepő eredményre vezethet.

Nagy hasznunkra van, ha a mezőn és erdőn tartózkodó pásztorok, favágók, csöszökkal jó barátságba

Szivacra került és ott nyomtalanul eltűnt. Ez volt a letartóztatás oka.

Laucsik kényelmes cellába helyezte az uri vendéget, de vagy magánosan hagyta, vagy neki nem tetsző társat zárt mellé. Ennek is megvolt a maga oka.

Mikor a fogoly helyezte már kellemetlenné vált, Laucsik azzal vigasztalta meg, hogy ad neki olyan szobatársat, a kivel teljesen meg lesz elégedve. Igéretét azzal váltotta be, hogy odahelyezte mellé Bajdor Jánost.

Ez a legnagyobb előzékenységgel szolgálta ki uri rabtársát. Mindenképp kedvében járt s bizalmasan föltárta előtte saját bajait. Azt mondta tudniillik, hogy ő csak egy kis juhcelekedet miatt van letartóztatva, de nem sokára kiszabadul.

— Hát a nemzetes ur miért van itt? — kérdezte szerényen társát.

Ez eleinte bizalmatlankodott, de később mindent elbészelt. Elmondta, hogy kivel volt összeköttetése s hogy ki milyen marhát szállított hozzá, hogy azonban ezek az emberek megbízhatatlanok, mert, úgy látszik, elárulták. Bajdor megnyugtatta, hogy nem lesz baj,

csak mindent tagadni kell. Egyszersmind kilátásba helyezte, hogy szabadulásuk után majd szállít ő olyan marhát, a milyent még nem látott a nemzetes ur.

Laucsik megint elérte célját. Bajdor utján mindent megtudott, a mit akart. A foglyot azonban most már ismét egyedül hagyta s vallatóra fogta. Ez látva kijátszatását, mindent bevallott.

A dolog azonban nem maradt annyiban. A szivaci nábob érdekében felső helyen nagy befolyások érvényesültek; ő maga pedig a főtárgyaláson elpanaszolta beismerésének előzményeit s vallomásait visszavonta. Erre mindenfelé megkondították s vészharangot.

Egy uri embert — egy rablógyilkossal zárni össze! Ez hallatlan visszaélés a vizsgálóbírói hatalommal.

Igy gondolkodtak az igazságügyminisiteriumban is hol akkor Csemegi volt az államtitkár. Csemegi már ekkor át volt hatva a modern bünvádi eljárás szellemétől s megütközését a királyi ügyészséghez intézett rendeletében azzal az értesítéssel fejezte ki, hogy a delegált bíróság április 30-án bevégezzi működését.

tudunk jutni, Egy-egy ajándék szivar, vagy pipadohány, vagy más csekélység, sokszor igen fontos adatokat szolgáltatnak kezünkbe. Persze a jutalmazással sem szabad fukarkodni, mert ezáltal csak növeljük a buzgalmukat és éberségüket.

Nagyobb vadászterületen kellő számú, megbízható vadászszemélyzet elkerülhetetlenül szükséges.

De bármennyire vigyáznak is ezek, mégis sok vadorzás történik tudtuk nélkül, főleg ha a vadászterület nagyobb, összefüggő erdőség, melyben tetemes fővad és őzállomány van. Egy darabnak a kézrekerítése is szép jövedelemmel kecsegtet, nem csoda tehát, hogy itt a vadorzók százszor ravaszabbak, vakmerőbbek, mint az olyan területen, hol csupán csak nyulak és foglyok honosak. Ezekre nem is annyira a puskát, mint inkább a különböző önkészítette hurkokat és töröket használják, mert jóval olosóbb, kevesebb veszéllyel is jár és ügyesen állítva igen sok vadat fognak el velők.

(Folytatása következik).

Vadászati dolgok.

Sikeres medvevadászat.

Nem mulaszthatom el, hogy egy a maga nemében szinte páratlan eredménnyel végződő hajtóvadászatról ne értesítem lapunk tisztelt olvasóit.

Brassó vármegye közigazgatási bizottságának engedélye alapján folyó hó 1-én Hosszufalu község határában hivatalos hajtóvadászat volt 10 puskás és mintegy 40 hajtó részvétele mellett.

A vadászat intézője Donáth Sándor m. kir. főerdész ur volt, ki a hajtók és puskások felállítását

Ez meg is történt. A tárgyalásra már megérett ügyek nyakra-főre letárgyaltván s a le nem tárgyalhatók az illetékes bíróságokhoz szétküldetvén: az aradi delegált törvényszék 1873-ik évi április hónap végén kivonult a szegedi várból.

A foglyok szétküldése a királyi ügyészség dolga volt. Ekkor még körülbelül kilencszáz elítélt vizsgálati foglyot őriztek a szegedi várban. Ezek egyrésze az illetékes törvényszékekhez, más része az országos fegyintézetekbe jutott. Rózsa Sándor a szamosújvári fegyintézetbe került, hol harisnyakötéssel végezte be kalandos életét; Bajdor János Illavára, Renkó Kálmán Vácra szállíttatott. Az előbbi husz évi raboskodás után még visszakerült Kecskemétre, Renkó azonban büntetése utolsó szakában Oroszlán Palival megszökött a kis-hartai közvetítő-intézetből. A Bakonyban üldözés közben lőtték agyon a csendőrök.

Érdemes följegyezni, hogy a szegedi várban elítélt rablók és rablógyilkosok egyikén sem hajtották végre a halálbüntetést. A királyi biztos rablóírtó működése

9 óra tájban befejezván, egy lövéssel jelt adott a hajtás megkezdésére.

Alig félórai hajtás után az egyik álláson mintegy 10 perc alatt három lövés esett, minek eleinte senki sem tulajdonított nagyobb jelentőséget, annál nagyobb volt tehát a meglepetés, midőn oda érkezték, a hol a lövések történtek, Veres András erdőőr kartársunk örömtől sugárzó azccal jelenti, hogy a három lövéssel három medvét lőtt. Az első lövéssel egy tavali bocsot terített le, a másodikkal egy anyamedvét, a harmadikkal pedig annak egy idei bocsát. A másik bocs elmenekült ugyan, de egy óra múlva az is megörvendezett bőrrel egy másik puskást.

Itt még megjegyzem, hogy Veres András kartársunk eddig már hét medvét pusztított el.

Vadászüdvözzel

Szakály József erdőőr.

Hasznos tudnivalók.

Szikes talaju rét javítása. Az olyan szikes talaju, rétet, melynek gyepezete részben a két évi szárazság, részben a disznókkal való kituratással nagyrészt kiveszett, egyszerű eljárással ujólag begyepesíteni, egyike a legnehezebb és legbizonytalanabb dolgoknak. Hiszen ha a jelzett rét (normális évjáratu esztendőben) májusig jóformán víz alatt áll, azután pedig a meleg, száraz idő beálltával kökeménységüvé szárad ki. Ilyen körülmények között a fűmagkeverékekkel való felszórás sikere igen bizonytalan, egyrészt, mert a zsenge fejlődésü fű fejlődési feltételei a lehető legrosszabbak, másrészt azért is, mert a magkereskedőknél alig kapunk szikes talajokra való fűmagvakat. A szikes talaju réteken az élő gumós

annyira megszilárdította a közbiztosságot, hogy elrettentő példára immár nem volt szükség.

Igy ért véget több, mint négy évi lázas munka után a szegedi rablóírtás. Fájdalmas operáció volt ez a nemzet testén, de szükség volt rá. A nép még az operáció ideje alatt érezte áldásait. Immár örizetlenül is hagyhatta lovait és marháját a legelőn, mert hiszen megörizte Ráday.

Mindez már harmincöt év előtt történt. Ma már csak kevesen élnek azok közül, a kik a nagy munkában részt vettek. Ráday, Laucsik, Kormos Béla, Szilassy István, Muraközi László, Tóth Mór, Halász Bálint és mások, már az igazak álmát aluszzák. A hirhedt rablók is ott pihennek jeltelen sirjaikban s feledésnek szánt emléküket immár csak a törvényszékek irattáiraiban elhelyezett pörösomók őrzik. Nemsokára ezeket is kiselejtezik.

Részemről a sors különös kedvezésének tekintem, hogy ennyi idő multán és huszonöt éves jubileuma alkalmából annak a hirlapnak, a melynél ujságírói működésemet megkezdtem és maig is folytatom, ezt a kis visszaemlékezést megirhattam.

(Vége.)

perje szokott nagyobb mennyiségben előfordulni, ennek magja azonban vétel útján nem szerezhető be; a jobb füvek közül még a hernyós cincor szintén a szikes talajok pázsítféléje, de magja szintén nem képezi a kereskedelem tárgyát. Ugyanez áll a könséges csilag-pázsit magjára nézve is. Vétel útján tulajdonképpen csak két olyan pázsítféle fü magja szerezhető be, melyek a szikes talajon is megélnek és pedig a vigály mézpázsit és másodsorban a tarackos tippán. A sziken megélő pillangós virágu növények közül a szarvas-kerep magja szerezhető be vétel útján és figyelembe jöhet némiképp a fehér vagy kuszóhere is. Ellenben a szikes talajok vadontermő, évelő, ugynevezett sziki lóheréje vétel útján nem szerezhető be.

Az itt elmondottak csak a természetes sziki rétekre vonatkoznak, amint ezek a rendszeres öntözés alá kerülnek, a rajta termesztendő és vétel útján is beszerezhető fűfélék száma is nagyobb. A gyeperjavításával ez idénre ugyis elkéstünk, mire a vétel útján beszerezhető magvak megvételnek, itt lesz a nyári meleg, mely a kiszáradó sziken esetleg kicsirázott magvak további fejlődését lehetetlenné teszi. Nézetem szerint csakis jövő évre lehetne ezen munkához a siker nagyobb reményével hozzáfogni. Az őszi vetés ilyen mélyen fekvő vízállásos területen nem alkalmazható, mert a zsenge fejlődésü fü a télnek esik áldozatául. Tehát csakis a tavaszi vetés vehető figyelembe.

A siker lehető biztosítására a bevetendő területet ősszel, a talaj felázása előtt, tavasszal a föld megszikkadása után jó erősen, ismételten meg kell fogasolni, a fűkeveréket elvetve, újlag fogasolni s könnyen lehengerezni. Ha esetleg komposzt állana rendelkezésre, nem ártana a fűmag elvetése előtt kevés komposztot is kiszórni. Sőt indokolt lehetne a szikes talaj tulgyors összetömődésének megakadályozására gipszet felszórni tavasszal a fogasolás előtt, kat. holdanként 8—10 mm, számítva, a mivel a zsenge növények meggyökerezése lényegesen előmozdítottatnék.

Kácsahizlalás. A kácsa életének harmadik és negyedik hónapjában kihányja anyatollát s ilyenkor nem hajlamos hus vagy zsir képzésére. Azért négy hónapos kora előtt kár befogni. Tömni fölösleges, mert ugyis nagyon falánk. Hizlalásra szűkebb helyre zárjuk, melyet nyugalomban tartunk. Árpa és kukorica, korpá, burgonya és zöltség, egy kis faszénnel meghintve, bármily keverékben kedves nekik. Ivóvizükbe tegyünk egy kis csipetnyi sót, szemcsés homokot vagy apró kavicsot: ez mind fokozza az étvágyat. Ha az ételt sovány tejben adjuk, husa nagyon fehér és omlós lesz. Ha nagyon ki akarjuk hizlalni, két hétre egyes zárkába csukjuk. A kácsa akkor van kihizva, ha farktollai legyezőszerűleg szétállanak és szárnyait nem tudja többé keresztbe tenni. A csirázott árpa, vagyis maláta szintén kitűnő hizlaló takarmány.

Ha kéthónapos kácsát fogunk hizóba, az első három napon át duskálni hagyjuk az abrakban, mely felesen korpából és kukoricadarából áll s melyhez

szemcsés homokot keverünk. Azontul napjában négyszer etetjük s mindig annyit adunk, amennyit csak felfalnak. A huslisztet nagyon meghálálják. A második héttől a hatodikig szintén négyszer etetjük napjában, de árpa- és zabdarát is keverünk az eleségbe és csontképzőül huslisztet vagy csontlisztet. Ha még tovább lehet hizlalni, az utolsó héten csak buzakorpával és kukoricaliszttal tartjuk s a zöld takarmányt mellőzzük.

Amerikai áruházak. Az amerikai asszony legfőbb és legkedvesek foglalkozása: a bevásárlás. Ezért aztán a nagy amerikai áruházak ezt a szükséges műveletet valóságos művészetté fejlesztették. Egy-egy ilyen áruház óriási épülettömegben, a milyent New-Yorkban, Csikágóban, Saint-Louisban, Filadelfiában és másutt találunk, egész kis világ szorult össze és nincs az az életszükséglet, a melyről itt gondoskodni nem lehetne. Ha például egy hölgy egy kis kocsit akar venni a babyjének, akkor éppen nem szükséges a kicsikét otthon hagynia ez alatt. Elhossa magával és beadja az áruház e célra való hatalmas termébe, a hol képzett, ügyes ápolónő veszi át tőle és gondozza, a míg végez. A nagyobb gyermekeknek télen óriás derült üvegablakos terem áll rendelkezésére, a melyben kedvükre játszhatnak. Nyáron a tetőn lévő pompás kert szolgál erre a célra. E kertben gyönyörű növényzet, virág mellett homokhalmok, hinta és más játék örvendeztetik meg az ifjúságot. A gyermekek terméhez közel van a hölgyek terme, a melyben a leggyönyörűbb, kenyelmes butor várja a pihenőt. Ujság, folyóirat hever itt bőven és még egy jól gondozott könyvtár is a rendelkezésére áll a vásárlásban elfáradt hölgynek. Nagyszámu cselédség is készenlétben áll itt. Tovább nagy fürdő, a melyben a bevásárló ingyen fürödhetik hidegen vagy melegen. A ki nem akar olvasni, az a gyönyörű mükiállításon is épülhet, a mely az áruházban addig látogatható, a meddig a ház nyitva van. A ki étkezni óhajt, annak sem kell kilépnie az áruházból. Van benne igen elegáns étterem is, a melyben mérsékelt áron jó ételt és jó bort lehet kapni. Sőt a legnagyobb áruházak a tél folyamán minden héten egy-egy hangversenyt is rendeznek, a melyen Europa leghíresebb művészei szerepelnek és a melyre a rendes vásárlók ingyen mehetnek el. Ilyenkor frissítőt is hordanak körül és gazdag büffé áll a közönség rendelkezésére.

Az emberbőr. Azt tartják, hogy mindenkinek drága a maga bőre. Ugy látszik, hogy ez nem igaz, vagy legalább a dollárok hazájában nem igaz. Ott az emberek a bőrüknél is jobban szeretik a dollárt; ami ott sem terem az utcán. Ennek a következő história a bizonyossága: Egy newyorki orvosnak egy műtéthez

három hüvelyknyi egészséges, barnás női bőrre volt szüksége. Hirdetést tett közzé a lapokban a három hüvelyknyi bőrért 12000 koronát kínálva. Másnap valósággal megostromolták az orvos lakását a jelentkezők. Többen voltak kétszáznál, köztük egész csomó nagyon elegánsan öltözött uri dáma. A jelentkezők egymásra licitáltak, akadt olyan is, aki már csak háromszáz koronát kért. A história, vége az lett, hogy dulakodás támadt és az orvos kénytelen volt rendőrrel eltávolítani a hajbakapott hölgyeket.

H I R E K.

Halálozás. Madarász György bácsszentiváni m. kir. erdőőr — mint erről hátrahagyott özvegye fájdalmas szívvél értesít — mult hó 24-én elhalálozott. Az elhunyt lapunk megalapítása óta annak egyik legbuzgóbb s legpontosabb hive volt s így korai halála minket is mélyen lesújtott. Adjon az Ég neki csendes pihenést!

Orosz kivégzések. A Ruszkó-Szlovo így írja le varsói vesztőhelyet: A vesztőhely a fogházcellák 10. pavillonja mögött van a melyben politikai foglyok vannak zárva. Itt nagyobbára akasztanak s golyóval csak katonákat végeznek ki. A vesztőhelyen egy feketére mázolt bitófa van, melyhez fekete lépcső vezet föl. Varsóban rendes hóhért nem voltak képesek keríteni, de önként számosan ajánlkoznak, mert az orosz igazságszolgáltatás minden »munkáért« 50 rubelt fizet. Ez ideiglenes hóhérok neveit nagy titokban tartják, mert különben az életük nem lenne biztos. De a hóhérok is vigyáznak magukra, a vesztőhelyen álarccal jelennek meg s akkor is álarcot viselnek, mikor a szolgálatukat mennek följárni.

A hü katonaló. Lüttich mellett, a bressouxi mezőn a napokban egy lovasezred gyakorlatozott. Egyszerre egy ló, nyereg, kantár és lovas nélkül az egyik század felé vágatott s két lovas között beállott a sorba. A katonák nagy csodálkozására a ló hibátlanul elvégezte az összes gyakorlatokat. Az állatot elvezették, de alig bocsátották szabadon, megfordult és visszaroht a csapathoz, ahol előbbi helyét újból elfoglalta. A gyakorlatok végeztével a csapattal együtt visszatért a kaszárnyába, ahol jól megabakolták. A katonák ekkor kutatni kezdtek a gazdája után és ekkor kiderült, hogy a ló egy vállalkozó tulajdona, aki két év előtt egy katonai árverésen vásárolta. A kiszolgált katona ló két esztendő alatt sem felejtette el régi metierjét.

Sáskajárás a Hortobágyon. Debrecenből jelentik, hogy a Hortobágyot és határát körülbelül hatvanezer hold területen pusztító sáskaraj lepte el, amely nemcsak a zöld vetést pusztította el, hanem a learatott gabonát is. A sáskák megrágnak a keresztbe

rakott gabonát is; a munkások abbahagyják a munkát, mert a sáskától úgy sem lehet semmit megmenteni. A veszedelem megszállta már Hajduböszörmény és Balmazújváros határát is és akadály nélkül fog terjedni még tovább, mert nincs ellene semmi védelem. Ez a veszedelmes raj, amelynek közeledésére elsötétül a vidék, elpusztítja még a legelőket, a fák lombjait is. A nagy pusztulás az érintett terület állatállományára nézve is katasztrófa jellegű, mert az állatnak nem lesz mit enni. A város a kormányhoz fordul adóelengedésért és segítségért. Az egész vármegye gazdanépe rettegve várja a fenyegető veszedelem elvonulását.

Meggyilkolt uzsorás. Lugosról jelentik: Gogolin krassósörénymegyei község határában meggyilkolva találták Dragiceszku Sándor ottani szatócsot, aki uzsora üzleteiről volt híres. A meggyilkolt ember kétségkívül boszu áldozata.

Veszedelmes csónakázás. Nagy veszedelemben forgott minap egy nagyobbára hölgyekből álló társaság, a mely Balaton-Berényből csónakon kirándult a szemben levő Balaton-Györökre. A tó közepén nagy vihar támadt, mely felbillentette a kis csónakot, úgy hogy három kis gyermek a tóba esett. A társaság három tagja, Kurländer Irma, Ripper Annuska és Ripper Hedvig a gyermekek után ugrottak s nagynehezen sikerült is két kis fiút megmenteni, de a harmadik, egy tizenkét éves paraszt fiú elmerült és belefult a tóba. A tragikus eset élénk részvétet keltett a fürdőző vendégek körében.

A cár ellen. Senkit sem őriznek annyira, mint a cárt s mégis nincs a világon ember, a kinek életét annyi veszedelem fenyegetné, mint az orosz birodalom szerencsétlen uralkodójáét. Eddig legalább a tengeren biztonságban érezhette magát s ha nyár idején jattjára szállott, az alatt az idő alatt, a melyet a tengeren töltött, nem kellett tartania semmiféle veszedelemtől. Most azonban, mint Helszingsforsból jelentik, már a tengeren is leselkednek rá az ellenségei. A finn öbölben ugyanis az utóbbi napokban egy gyanús hajót láttak. Ez a hajó éppen azokon a vizeken tartózkodott, a hol nyáron a cári jatt szokott vesztegelni. Egy torpedóhajó fölfedezett egy aknát, a melyet nyilvánvalóan azért raktak, hogy a cári jattot levegőbe robbantsák. A cár, mihelyt ezt megtudta, lemondott ez évi tengeri utjáról s a finnországi part mentén tervezett hajókirándulás is elmarad, mert a cár életét féltik.

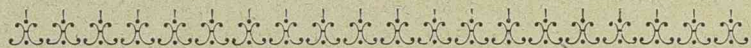
Megtámadott csendőr. Torja háromszékmegei községből írják: Szabó György torjai legény a minap éjjel három társával az utcán duhajkodott. Benedek János csendőr, a ki éppen arra ment, csendre intette őket, mire a legények megtámadták a mitsem sejtő csendőrt. Szabó György a csendőr válláról lekapta a fegyvert és Benedek ellen fordította. Szerencsére azonban nem tudott banni a fegyverrel, a szuronyt pedig már nem használhatta, mert a csendőr a szuronyt

megragadva, kardjával kétszer oly erővel sujtott a legény fejére, hogy a csapás a legény koponyacsontját is átvágta. A legény társai segíteni akartak Szabónak, de közben ők is megsebesültek. A csendőr ellen a hadbírótság megindította a vizsgálatot. Szabó Györgyöt a kézdivásárhelyi kórházba szállították, de életben maradásához alig van remény.

Elzárásra ítélt város. Szegedről jelentik, hogy az ottani kihágási bíróság a maga nemében páratlan ítéletet hozott. Pénzbírságra, — nem fizetés esetén két napi elzárásra — ítélte Szeged városát. Az ügy előzményei a következők: Onucsák Miklós postafőtiszt, mint állami tisztviselő az Uj-Szeged és Szeged között levő hidon díjtalanul járhat-kelhet. Szeged városa azonban ezt nem vette tekintetbe s folyton vámköveteléssel zaklatta a tisztviselőt, ki a dolgot megunván, a kereskedelmi ministernél feljelentette a várost, egyben pedig a kihágási bíróságnál is panaszt emelt Szeged ellen folytonos jogtalan zaklatásai címén. Kocsor János főkapitány tárgyalta ezt az ügyet s minthogy a tisztviselő vádjai beigazolódtak, az 1890. I. tc. alapján Szeged városát kihágás miatt nem fizetés esetén két napi elzárásra átváltoztatható 30 korona pénzbüntetésre ítélte.

§ Gyilkos erdőőr. Hencóc zemplénmegyei község lakosságának nagy része a vásárról jövet Homonna-Závod nagykorcsmájába mentek tavaly szeptember 1-én. Az ott levő závodiak folyton gunyolták a hencóciakat, amire ezek szekereikre kaptak és el akartak menekülni, ámbár valóságos közápor hullott rájuk. Az egyik hencóci Rada János, Kracs Már Mihály závodi legényt elfogta s karóval fejbeütötte, amin annyira feldühödött Pjatak István erdőkerülő, hogy megtöltve kétsövű fegyverét, rásütötte ezt a menekülőkre. A seréttel töltött puska Krejnyák Mihályt nyomban megölte, Gáspár Mihályt pedig súlyosan megsebesítette. Az erdőkerülő azzal védekezett elfogatása után, hogy vak töltéssel akart löni s csak tévedés volt az ő részéről. A sátorlajuhelyi törvényszék Pjatak Istvánt szándékos emberölés miatt 2 évi börtönre, Rada Jánost pedig 4 napi fogházra ítélte. A kassai tábla helyben hagyta az ítéletet, amelyhez most a kir. Curia is hozzájárult.

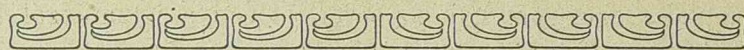
Makacs öngyilkosjelölt. Miskolcra írják: Koresmarics Péter ottani iparos mindenképpen meg akart válni az élettől. Először felakasztotta magát, de a házbeliak észrevették és még idejekorán elvágta a kötelet. A kötélhaláltól megmenekült öngyilkosjelölt most az ablakon át az udvarra menekült és beugrott a kutba. Megmentői azonban utána siettek s még a kutból is élve húzták ki. A makacs öngyilkosjelöltet most már gondosabb őrizet alatt tartják, nehogy ismét öngyilkosságot kíséreljen meg.

Szerkesztői üzenetek.

Repiczky János uruk, Berencsfalu. Forduljon Glaser József címre (Szászsebes), ennek van egy eladó Wernld karabély, de szurony nélkül. **Papp János** urnak. Balatonfüred,

Szívelyes üdvözlétedet hasonlóval viszonzom. Mint már jeleztem, az általam kiadandó mű inkább csak általános ismertetés lesz, hogy a járásiak mostani sajnáló helyzetéről majd akkor, ha jobb idők következnek be, a jövő nemzedéknek is legyen tudomása.

A kiadóhivatal postája.

Avár István urnak, Doroszló. A 2 korona beérkezett. **Tokera János** urnak, N. Köveres. A 4 koronát megkaptuk. **Kocsis József** urnak, Bodrog-Keresztur. Az Évkönyv I. évfolyamát f. hó 7-én keresztkötés alatt elküldtük. **Boncz József** urnak, E. T. Szecsöd. Az 1 K 35 fillérért ajánlva küldtük az Évkönyvet. **Finta Lajos** urnak, Szászvár. A 2 koronát vettük. **Pasztorek Antal** urnak, Mácsé pusztá. Az Évkönyv I. évfolyamát keresztkötés alatt 7-én tettük postára. Sziveskedjék annak környékén több megrendelőt is szerezni. **Kiss József** urnak, Gy. Solymos. Nyilvántartásunk szerint a beküldött 2 kor. junius végeig szól. **Kárpáti József** urnak, Pécsbuda. A beküldött 4 koronát vettük s szeptember végeig bejegyeztük. **Jakab Ádám** urnak, Keresztur. A 3 darab Évkönyvet csomagban küldtük. A hiányos 21-ik számot kicseréltük. **Vas Kovács József** urnak, Devecser. Ha valamely számot nem kapja, kívánja a postán, hogy reklamálják meg, mit ingyen kötelesek tenni. Így majd jobban fognak ügyelni a kézbesítésre. **Wáncsa Mihály** urnak, Bukova. Szeptember végeig van előfizetve. **Páskuj Dániel** urnak, Ilosva. A 2 korona beszámításával szeptember végeig rendezve van. **Répásky Ferenc** urnak, N. Gladna. 2 K 67 fillért vettük. **Papp Sándor** urnak, Füszti. Az Évkönyv I. évfolyamát ajánlva elküldtük. **Czettele Frigyes** urnak, Felsőbánya. A küldeményt most is halás köszönettel vettük. **Palkó Mózes** urnak, Szász Szt. László. **Dobó Imre** urnak, Alsó-Kabol. 2 2 koronát vettünk. **Bencze Lajos** urnak, Urszád. A 24 számot újból megküldtük. **Pék József** urnak, Köblérőrtanya. Az utóbbi számok késése a posta hibája volt, de erre nézve már intézkedtünk. **Nagy György** urnak, Bezdán. A 4 koronát köszönettel vettük. **Orend János** urnak, Alsó-Árpás. A 2 korona elszámolása fölött rövid idő múlva fogunk dönteni. **Beregi József** urnak, Láposbánya. A 4 korona beérkezett.

Hirdetések és pályázatok.

Állást keres

29 éves nőtlen vadászsegéd, ki az irodai munkákban és erdőkezelésben is jártas, a fő- és apróvad gondozását jól érti, jó vadász és vadászatrendező. Beszéli a magyar, német és tót nyelvet. Lehetőleg pagonykezelői állást keres. Címe megtudható az »Erdészeti 1—3 Ujság« kiadóhivatalában.

2—5

U H U

2 esetleg 3 darab eladó. Érdeklődők forduljanak alulírottához. **Lengyel Albert**, erdőőr

Alsó-Rákos.

(Nagy-Küküllő megye).

2—3

U H U

3 darab fiatal, de már teljesen felnőtt, darabonként 40 koronáért eladó. Csomagolás és szállítás vevőt terheli.

ifju **Podhradszky Emil**

Szászsebes.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Julius 12.

28. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.

SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az
igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legujabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árbán készítettnek. Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki
megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos meg-
rendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés
is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellen-biztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű** fegyvereknél rögtöni lőkészenlétet és egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kakassal beállított rögtönzövel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller János
Szeged.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műorás, főttalálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

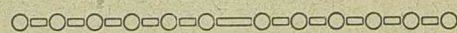

Hazai élővad kereskedés!

Uhukat, medvéket, farkasokat a ragadozó emlősök és madarak minden fajtát, minden élő vadat, tyukokat, libákat, mocsári szárnyasokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér.

Mayer Ede

élővad kiviteli áruháza (saját házában.)
Savanyukút (Sopron vármegye)
Magyarország.

Előfizetési felhívás

az

Internátus

az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei részére.

A fenti címen egy hosszabb tanulmány megírását és kinyomását határoztam el.

A tanulmány célja rámutatni annak a szükségességére, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak iskolaköteles gyermekei részére internátus alapíttassék, melyben aszegénysorsuak teljesen ingyen, a jobb módban levők pedig könnyen elviselhető csekélyfizetés mellett elhelyezhetők legyenek s nekik ilyen módon alkalom nyujtassék a képességeikhez mért kiképezésre.

Ilyen internátus vagy internátusok létesítése olyan égető szükségetet képez, melyet bővebben magyarázni felesleges, ez azonban csak akkor válik lehetségessé, ha vissza nem riadva a kezdet nehézségeitől, az alapok letételét azok kezdik meg, kiket a dolog elsősorban érdekel, tehát magunk az erdészeti és vadászati alkalmazottak.

Arra, hogy a nagy eszmével a nagy nyilvánosság elé léphessünk s annak, valamint a magas kormánynak a támogatását megnyerhessük, első sorban szükséges, hogy ezt ne csak kész tervvel a kezünkben tegyük meg, hanem hogy már bizonyos alapot is felmutathassunk.

Ezeket létesíteni lesz hivatása tanulmányomnak, mert míg az egyrészt feltárja azokat az okokat, a melyek az internátus létesítését szükségessé teszik, másrészt pedig rámutat azokra a módokra, melyek alkalmazása mellett az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei internátusának felállítása lehetővé válik, ezen kívül még tanulmányom célja az is, hogy annak segítségével mindjárt némi alaptőke is gyűjtessék a létesítendő internátusra.

Az utóbbi célra a tanulmány minden egyes megrendelt és előfizetett példánya után 50 fillért adományozok s azt addig, míg a terv kivitelének ideje elérkezik, postatakarékpénztárba fogom elhelyezni. Azok tehát, kik a tanulmányt megrendelik és előfizetik a mellett, hogy egy iránymű birtokába jutnak, egyuttal hozzájárulnak az Internátus alapja letételéhez.

A tanulmány nagy nyolcadrét alakban mintegy 200 oldal tartalommal fog még az év folyamán megjelenni s **előfizetési ára 2 korona.**

Az előfizetéseket kérem a következő cím alatt **folyó évi június hó végeig** beküldeni:

Internátus kiadóhivatala Szászsebes. (Szebenmegye).

Hazafias üdvözlettel:

Podhradszky Emil

az „Erdészeti Ujság“ szerkesztője és kiadója.

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszüke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság“ előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.